

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΥ

Σας προσκαλούμε στην παρουσίαση του ψηφοδέλιού του συνδυασμού μας και των κεντρικών αξόνων του προγράμματός μας, τη Δευτέρα 5 Μαΐου 2014 και ώρα 20.30, στον κινηματογράφο ΣΤΑΡ της Βέροιας.

Από τον συνδυασμό
«Αυτοδιοικητική Συνεργασία - Χρήστος Σκουμπόπουλος»

ΣΕΛ. 11

Οι δραστηριότητες του υποψηφίου Αντιπεριφερειάρχη Κ. Καλαϊτζίδη

ΣΤΙΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΕΡΙΣΤΕΡΕΩΤΑ ΚΑΙ ΖΟΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ, ΣΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΚΑΘΙΑΣ, ΣΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΟΥ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΑΣ

ΣΕΛ. 13

ΕΚΛΟΓΕΣ

Ο Αντώνης Μαρκούλης στον Προμηθέα

ΣΕΛ. 12

ΕΚΛΟΓΕΣ

Παρουσιάστηκε το ψηφοδέλτιο

ΤΗΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ Π.Ε. ΗΜΑΘΙΑΣ

ΣΕΛ. 10

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Η Ζέτα Μακρή εγκαινιάζει το ΟΚΑΝΑ

ΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΣΕΛ. 4

ΔΗΜΟΣ ΒΕ-

Ξεκινάει η κατασκευή πάρκινγκ

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΑ ΣΤΗ ΒΕΡΟΙΑ

ΣΕΛ. 4

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Πολιτιστικές δραστηριότητες στη Βέροια, στις Αιγές και σε άλλες πόλεις

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΗΜΕΡΑ ΜΟΥΣΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

ΣΕΛ. 4

ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ρύθμιση ληξιπρόθεσμων οφειλών

ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΒΕΒΑΙΩΘΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟ ΒΕΡΟΙΑΣ ΑΠΟ 1/1/2010

ΣΕΛ. 6

ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ 12.000 ΕΡΓΑΤΕΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΘΑ ΜΕΤΑΚΛΗΘΟΥΝ ΜΟΝΟ 1.400

Έλλειψη εργατών

ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ (!!) Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ...ΧΩΡΙΣ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΣΕΛ. 22

Δύναμη Πολιτών στην πράξη

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ "Β" ΤΟΥ ΝΥΝ ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ ΚΑΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ

ΣΕΛ. 5

Επισκέψεις του Ιωάννη Μ. Παπαγιάννη

ΣΤΗ ΛΑΪΚΗ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ, ΣΤΟΝ ΕΡΥΘΡΟ ΣΤΑΥΡΟ, ΣΤΑ ΚΑΠΗ, ΣΤΟ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΣΕΛ. 14

ΕΚΛΟΓΕΣ

Ο Κώστας Καραπαναγιωτίδης στον Μητροπολίτη ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΣΕΛ. 10

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Ο Χρήστος Σιουγκιούρογλου, γιατρός χειρουργός, με τη σύζυγό του, Αναστασία Γρηγοριάδου, μαθηματικό, μοιράζονται το ίδιο πάθος για την παράδοση

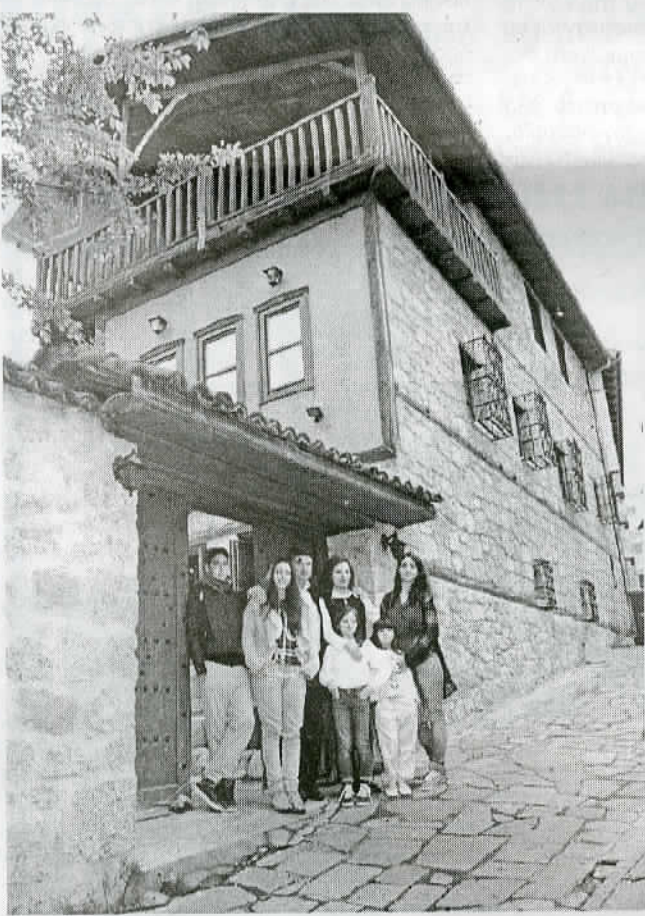

ΣΕΛ. 8-9

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Ο Χρήστος Σιουκιούρογλου, γιατρός χειρουργός, με τη σύζυγό του, Αναστασία Γρηγοριάδου, μαθηματικό, μοιράζονται το ίδιο πάθος για την παράδοση και με πολύ υπομονή, κόπους και έξοδα αναστηλώνουν και δίνουν πάλι ζωή σε παλιά παραδοσιακά σπίτια, συμβάλλοντας έτσι στην διατήρηση και ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς του τόπου μας.

Από αριστερά ο Ευτύχης, η Βέρα, ο Χρήστος, η Αναστασία και η Μάγδα και μπροστά οι μικρότερες Ζωή και Δανάη-Ελισάβετ στην εξώπορτα του αναπαλαιωμένου σπιτιού τους.

Από το 2002 η οικογένεια του γιατρού Χρήστου Σιουκιούρογλου ζει στο ανακαινισμένο μακεδονικό σπίτι (στη φωτογραφία επάνω) στη συνοικία της Κυριώτισσας. Εδώ γεννήθηκαν και οι δυο μικρότερες κόρες τους η Ζωή και η Δανάη-Ελισάβετ, μαθήτριες στο 1ο δημοτικό σχολείο, που είναι ενθουσιασμένες με το σπίτι τους γιατί είναι μεγάλο και έχει αυλή.

Τον ίδιο ενθουσιασμό μοιράζονται και οι μεγαλύτερες αδελφές τους, η Βέρα που σπούδασε μαθηματικός και η Μάγδα που είναι φοιτήτρια στην Κτηνιατρική Σχολή στη Θεσσαλονίκη. Το αγαπάμε, μας λένε, μας αρέσει η ζωή στο σπίτι, καθόμαστε στην αυλή όλη η οικογένεια, παίζουμε, μαλώνουμε κάνουμε πάρτι. Μόνο ο Ευτύχης, ο γιος της οικογένειας, το μεσαίο απ' τα πέντε παιδιά που πηγαίνει στο Λύκειο, θα προτιμούσε ένα καινούργιο διαμέρισμα.

Είναι δύσκολο σπίτι για να μεγαλώσεις παιδιά μας εξηγεί η Αναστασία. Έχει πολλά επίπεδα και σκάλες που γίνονται επικίνδυνα όταν υπάρχουν μικρά παιδιά. Ιδιαίτερα το συγκεκριμένο σπίτι έτσι ήταν και σαν διατηρητέο έπρεπε να κρατήσουμε την αρχική δομή του. Αν ξαναφτιάχναμε σήμερα το σπίτι, με την εμπειρία που έχουμε θα κάναμε μια διαφορετική διαρρύθμιση. Είναι βέβαια μια μονοκατοικία μέσα στο κέντρο της πόλης κι αυτό είναι σημαντικό. Πριν μέναμε σε διαμέρισμα στο Πασαϊκίο κι ήταν δύσκολη η μετακίνηση με τα δύο μικρά κορίτσια.

Επιμέλεια Πειραματικό Εργαστήρι Βεργίνας με την επίβλεψη και την υποστήριξη του Καθηγητή Ε. Βαρλάμη και τη συνεργασία της εφημερίδας "ΒΕΡΟΙΑ"

Μπαίνοντας στο σπίτι προσέξαμε μια προθήκη με πολλά κύπελλα κι αυτό μας οδήγησε στην πρώτη ερώτηση: Ποιος ασχολείται με τον αθλητισμό στο σπίτι γιατί βλέπουμε τόσα έπαθλα και κύπελλα;

Τα κύπελλα είναι από ράλι αντικα και αγώνες δεξιοτεχνίας. Είναι ένα χόμπι που μας έκανε να γνωρίσουμε πολλά όμορφα μέρη στη χώρα μας. Έχουμε δυο αυτοκίνητα της δεκαετίας του '60 και μια μοτοσυκλέτα BMW του '54, μας εξηγεί ο Χρήστος.

Υπάρχει δηλαδή αγάπη για το παλιό, το παραδοσιακό. Για τα παλιά σπίτια, τα παλιά αυτοκίνητα...

Από πολύ μικρός, μας λέει ο Χρήστος, πήγαινα σχεδόν κάθε μέρα στο σπίτι της γνωστής βεροιώτικης οικογένειας Χατζίκου. Η Ζωίτσα, η Βούλα και η Αλίκη, οι 3 αδερφές Χατζίκου με είχαν σαν παιδιά τους. Το σπίτι τους στην Κεντρική ήταν ένα καταπληκτικό σπίτι που το δωρίσανε στο Δήμο της Βεργίας. Η Βούλα βάφτισε και το γιο μας τον Ευτύχη κι απ' τις μικρότερες κόρες μας η Ζωή πήρε το όνομα της Ζωίτσας Χατζίκου και η Δανάη-Ελισάβετ το όνομα της Βούλας Χατζίκου.

Είχα την τύχη να τις γνωρίσω και εγώ, μας λέει η Αναστασία, και πήρα πολύ αγάπη κι απ' τις τρεις αδερφές.

Απ' τη μια λοιπόν, συνεχίζει ο Χρήστος, είναι η αγάπη για την παράδοση που πήρα απ' τη Βούλα Χατζίκου. Η Βούλα με έπαιρνε από πολύ μικρό μαζί της στο χορευτικό συγκρότημά και στις θεατρικές παραστάσεις που οργάνωνε. Κι απ' την άλλη βέβαια έπαιξαν ρόλο κι οι σπουδές στην Ιταλία. Είναι μια χώρα που σέβεται και αναδεικνύει την παράδοσή της.

Αναστασία η γνώριμά σας με το Χρήστο πώς έγινε;

Τον γνώρισα όταν ήμουνα ακόμη μαθήτρια κι η σχέση μας ξεκίνησε απ' τα πρώτα μου φοιτητικά χρόνια. Σπούδαζα στη Θεσσαλονίκη μαθηματικός και παντρευτήκαμε μετά από μια σχέση τεσσάρων περίπου χρόνων. Από τότε μεγαλώνουμε παιδιά αφού τον ίδιο χρόνο παντρευτήκαμε, πήρα το πτυχίο μου και γέννησα το πρώτο μας παιδί. Τα τρία πρώτα χρόνια μετά το γάμο ο Χρήστος έκανε την ειδικότητά του και μέναμε στη Θεσσαλονίκη. Μετά, το 1993, μετακομίσαμε στη Βέροια. Ζούμε 21 χρόνια τώρα στη Βέροια και ξέρετε την αγαπώ και τη νοιώθω περισσότερο σαν πόλη μου κι απ' τη Θεσσαλονίκη που γεννήθηκα και μεγάλωσα.

Μετά από τόσα χρόνια τι θα έλεγες για το Χρήστο;

Τι να σας πω, ήταν γραφτό μας να βρεθούμε και να ενδώσουμε τις ζωές μας. Θα έλεγα ότι ήταν ό,τι καλύτερο έτυχε στη ζωή μου. Πρώτα απ' όλα είναι τα παιδιά μας, που θεωρώ σαν το μεγαλύτερο απόκτημα, το πιο σημαντικό, το πιο σπουδαίο, αλλά και το πιο δύσκολο στη ζωή. Αυτό που εκτιμώ πολύ στο Χρήστο είναι ότι αγαπάει την οικογένεια. Έχει πολλά θετικά στοιχεία που τα έχει μεταδώσει και σ' εμένα όλα αυτά τα χρόνια. Για παράδειγμα έχει μια αισιοδοξία που πάντα με βοηθάει ν' ανταπεξέλθω στις δυσκολίες και στις υποχρεώσεις μου. Τον χαρακτηρίζει επιμονή και υπομονή.

Εσύ Χρήστο τι εκτιμάς στην Αναστασία;

Ήταν σίγουρα τυχερό και για μένα να βρω αυτή τη γυναίκα που μου χάρισε και μεγάλωσε πέντε παιδιά. Εκτιμώ την εργατικότητα, την ειλικρίνεια και την ευθύτητα του χαρακτήρα της και βεβαίως, βεβαίως, ότι είναι πολύ καλή μαγειρίσα.

Α! ευχαριστώ πολύ, επεμβαίνει η Αναστασία. Σήμερα ξέρετε έκανα ρυζι με γαρίδες που του άρεσε πάρα πολύ κι είναι επηρεασμένος, όπως καταλαβαίνετε...

Πόσα σπίτια έχετε ανακαινίσει;

Δύο μέχρι τώρα, απαντά ο Χρήστος. Αυτό που μένουμε και το "Κόκκινο Σπίτι" στην Μπαρμπούτα, δίπλα στη Χάβρα, που λειτουργεί σαν ξενώνας με έξι δωμάτια. Ονομάστηκε έτσι, πριν ακόμη το αγοράσουμε εμείς, γιατί η πρόσοψή του στην οδό Ολγάνου είχε κόκκινο χρώμα. Σχεδιάζουμε να ανακαινίσουμε και άλλα δύο σπίτια, επίσης στην περιοχή της Μπαρμπούτας.

Η αγάπη για την πασόδοση χαρακτηρίζει όλη την οικογένεια;

Βέβαια, μας λέει η Αναστασία. Να σκεφτείτε όταν πηγαίνουμε στη Θεσσαλονίκη και προχωρούμε στην Τιμισοκή, τα δυο μεγαλύτερα κορίτσια μας γυρίζουν αυθόρμητα το κεφάλι και παρατηρούν τα όμορφα παλιά σπίτια που υπάρχουν ακόμη εκεί.

Ξέρετε τι ακριβώς είναι αυτό που θέλει να σας πει η

Αναστασία, μας εξηγεί ο Χρήστος, είναι η σύγκριση αυτού που λέμε παλιού με το σύγχρονο. Δηλαδή εάν δείτε τις οικοδομές που έγιναν στην Θεσσαλονίκη την περίοδο του μεσοπολέμου π.χ. και τις συγκρίνετε με τις σημερινές οικοδομές, βλέπετε με πόσο μεράκι, τι λεπτομέρεια και αισθητική έγιναν αυτά τα κτίρια. Εκεί φαίνεται τραγικά και η αισθητική φτώχεια των σημερινών οικοδομών. Μπορεί να είναι πιο γερές, ίσως και πιο ασφαλείς, αλλά από την αισθητική πλευρά υπάρχει μεγάλη απόσταση.

Χρήστο πώς εξηγούνται οι σπουδές στην Ιατρική;

Αυτό ήταν επιθυμία του πατέρα μου. Είχε μεράκι να σπουδάσω με κι εγώ κι ο αδερφός μου γιατροί, γιατί έτσι πίστευε θα εξασφαλιστούμε οικονομικά. Ήταν ξυλεμπόρος κι έβλεπε τους γιατρούς να είναι, ας πούμε, πιο εξασφαλισμένοι και να βγάζουν πιο πολλά χρήματα από τους εμπόρους. Σήμερα βέβαια έχουν αλλάξει τα πράγματα.

Ο πατέρας μου ζούσε στην Αριδαία κι εργαζόταν σαν υποδηματοποιός. Μάλιστα κι ο πατέρας του, που ήταν δικαστικός κλητήρας, όταν συνταξιοδοτήθηκε έμαθε την τέχνη του τσαγκάρη απ' τον γιο του (!) και βοηθούσε στο μαγαζί...

Οι οικογένειες (αριστερά) του Ευτύχη και της Βαρβάρας Σιουκιούρογλου με τους γιους τους Μπάμπη και Χρήστο και (δεξιά) του Γιώργου και της Μαγδαληνής Γρηγοριάδη με τις κόρες τους Βασιλική και Αναστασία.

Η μητέρα μου ήταν αυτή που τον ώθησε στο εμπόριο, ήταν ανήσυχος πνεύμα κι αυτή τον παρακίνησε να έρθουν στη Βέροια. Ο πατέρας της ήταν ο Αντώνης Αλμασιδής, που ασχολούνταν με το εμπόριο σιτηρών στη Βέροια, δουλειά που τη γνώριζε καλά κι η μητέρα μου και έτσι άνοιξαν εδώ τέτοιου είδους μαγαζί.

Η καταγωγή σας είναι απ' τη Μικρά Ασία;

Ναι, απαντά ο Χρήστος. Οι παππούδες μου ο Χρήστος κι η Χατζηλένη ήρθαν το 1922 απ' την Καισάρεια στο Ναύπλιο. Από εκεί μετακινήθηκαν στον Πειραιά και το 1925 έφθασαν στη Βέροια. Έμειναν 10 χρόνια και το 1934 μετακόμισαν στην Αριδαία. Ήταν τουρκόφωνοι και γνώριζαν απ' το σχολείο και την αραβική γραφή. Το 1956 οι γονείς μου ήρθαν στη Βέροια κι εδώ γεννηθήκαμε εγώ κι ο αδερφός μου.

Κι εμένα, συνεχίζει η Αναστασία, οι δικοί μου ήρθαν απ' την Μ. Ασία. Η μητέρα μου κατάγεται απ' το Ικόνιο και οι δικοί της πήγαν στις Σέρρες. Ο πατέρας μου έχει καταγωγή απ' το Πασά Λιμάνι, περιφέρεια Αρτάκης. Οι δικοί του εγκαταστάθηκαν στην Ουρανούπολη της Χαλκιδικής. Όταν ο πατέρας μου ήταν σε μικρή ηλικία μετακόμισαν στη Θεσσαλονίκη για μια καλύτερη ζωή στην πόλη. Έγινε ράφτης και γνώρισε το επάγγελμα στις δόξες του, αλλά και αργότερα στην κάμψη με την ανάπτυξη της βιοτεχνίας και του έτοιμου ρούχου.

Χρήστο η σχέση σου με την ιατρική έρχεται επομένως σε δεύτερη μοίρα;

Ναι, αυτό πιστεύω κι εγώ. Περισσότερο με συγκινεί η δημιουργική εργασία και η ανάδειξη της παράδοσής μας. Το σπίτι που σήμερα είναι ξενοδοχείο το αγόρασα με σκοπό να γίνει η κατοικία

Το ανακαινισμένο "Κόκκινο Σπίτι" από την πλευρά του Τριπόταμου, που όμως είναι βαμμένη γαλάζια.

Τα παιδιά μας είπαν:

Η Δανάη- Ελισάβετ: Μου αρέσει στη Βιβλιοθήκη επειδή εκεί πάμε και κάνουμε εργασίες. Και δεν μ' αρέσει που κάποιοι άνθρωποι τα σκουπίδια δεν τα πετάν στον κάδο, τα πετάν απ' έξω κι είναι βρώμικη η πόλη.

Η Ζωή: Μ' αρέσει στο Μπούλινγκ και στον παιδότοπο και θέλω να είναι όλα τζάμπα, ακόμα και τα τσούρα. Να έχουμε μια καρτούλα και να μπορούμε να πηγαίνουμε...!

Ο Ευτύχης: Είμαι στην 1η λυκείου και θέλω να πάω στην Ιατρική, να ειδικευτώ στην ψυχιατρική. Μου αρέσει το ψάρεμα. Στη Βέροια είναι ωραία γιατί είναι μικρή πόλη κι οι πιο πολλοί γνωρίζομαστε. Θα μου άρεσε όμως να ζήσω στο Λονδίνο.

Η Μάγδα: Θέλω εμείς οι νέοι να έχουμε ευκαιρίες να εργαστούμε στην Ελλάδα και να μη αναγκαστούμε να φύγουμε έξω. Θα προσπαθήσω να εργασθώ στην Ελλάδα, το εξωτερικό το σκέφτομαι σαν τελευταία λύση ανάγκης. Μου αρέσει η ζωγραφική, το θέατρο και το μπάσκετ. Ήμουν στη θεατρική ομάδα του Προμηθέα και αθλήτρια στον Α.Ο.Κ..

Η Βέρα: Στο ξενοδοχείο συναναστρέφονται με ενδιαφέροντες ανθρώπους, Έλληνες και ξένους, μαθαίνω καινούργια πράγματα, κάνω γνωριμιές, πολλοί ξανάρχονται και δημιουργείται μια καλύτερη σχέση... Θέλω όμως να κάνω και μαθήματα γιατί σπούδασα Μαθηματικός.

λατο απ' το Βερολίνο και θα συνέχιζαν ως την Κωνσταντινούπολη. Και την προηγούμενη εβδομάδα πάλι είχαμε έναν επισκέπτη που έφθασε απ' τη Γερμανία με το ποδήλατο του.

Α! Εδώ είναι ωραία! ακούμε από την πλειοψηφία των πελατών μας, συμπληρώνει η Αναστασία, γιατί εδώ βλέπουν μια όμορφη πλευρά της πόλης μας κι αυτό τους επηρεάζει θετικά για τη Βέροια. Μας λένε ότι έχετε κάνει ένα κόσμημα. Και εισπράτουμε τη θετική ανταπόκρισή τους, γιατί εμείς το κάναμε με μεγάλη αγάπη.

Αυτό που ακούμε από τους πελάτες μας είναι το παράπονό τους που μένει αναξιοποίητη η όχθη του ποταμού, μας τονίζει ο Χρήστος. Θα πρέπει να γίνει προσβάσιμη και καθαρή, ν' αποτελέσει μια όαση στο κέντρο της πόλης.

Υπάρχουν κάποια προβλήματα που η λύση τους θα έκανε ακόμα καλύτερη την κατάσταση;

Ναι βέβαια, συνεχίζει η Βέρα, είναι ο φωτισμός κι η καθαριότητα. Δεν υπάρχει το βράδυ επαρκής φωτισμός κι όποιος δε γνωρίζει την περιοχή αντιμετωπίζει δυσκολίες να περπατήσει εδώ γύρω.

Έχουμε ζητήσει απ' το Δήμο, συμπληρώνει η Αναστασία, δυο, τρεις φορές, να κάνει κάτι από τότε που ανοίξαμε ακόμη, αλλά η απάντηση που παίρνουμε πάντα είναι ότι δεν υπάρχουν χρήματα για να βάλουμε κατάλληλο φωτισμό.

Και τα σκουπίδια εμείς τα μαζεύουμε από εδώ γύρω, συνεχίζει η Βέρα. Υπάρχουν κάποια καλάθια, που όμως σπάνια τα αδειάζουν από το Δήμο.

Η Μάγδα και η Βέρα με βεροιώτικες στολές έχουν στη μέση την κ. Βούλα Χατζίκου.

Είναι ενταγμένο σε κάποιο δίκτυο το ξενοδοχείο;

Είναι σε οδηγούς, μας εξηγεί η Αναστασία, που έχουν μικρά ή αναπαλαιωμένα καταλύματα, είναι στην κατηγορία *μπουτίκ hotels με χαρακτήρα*, υπάρχει επίσης και σε ιντερνετικά σάιτ. Είμαστε ιδιαίτερα χαρούμενοι απ' το γεγονός ότι το Κόκκινο Σπίτι κατατάχθηκε 13ο στα TOP 25 κορυφαία οικονομικά ξενοδοχεία στην Ελλάδα, από το TripAdvisor, το μεγαλύτερο ταξιδιωτικό ιστότοπο παγκοσμίως! Μια πολύ σημαντική διάκριση, απευθείας απ' τις κριτικές εκατομμυρίων ταξιδιωτών σ' όλη την Ελλάδα!

Στο επόμενο σπίτι που αναπαλαιώνουμε, συνεχίζει, θα έχουμε μια μεγαλύτερη σάλα, ώστε να μπορούμε να οργανώνουμε και εκδηλώσεις όπως π.χ. είναι η παρουσίαση ενός βιβλίου. Θέλουμε εκεί να εκθέσουμε και όσα παλιά αντικείμενα και κειμήλια έχουμε συγκεντρώσει όλα αυτά τα χρόνια.

Την κρίση που βιώνουμε όλοι σήμερα πώς την αντιμετωπίζετε;

Μ' επιμονή και πείσμα, μας τονίζει ο Χρήστος. Κόντρα στην αδράνεια που μας επιβάλλει η οικονομική κρίση, προσπαθούμε να αναστήσουμε άλλα δυο σπίτια στη Μπαρμπούτα δίνοντας τώρα δουλειά για την κατασκευή τους και δημιουργώντας νέες θέσεις εργασίας για το μέλλον. Η κρίση είναι πρόκληση για δημιουργική εργασία. Πρέπει με κάθε τρόπο να αυξήσουμε την παραγωγή μας, που έχει μείνει πολύ πίσω.

Η δημοτική αρχή, αν αυτό ρωτάτε, ήρθε στα εγκαίνια, μας έδωσε συγχαρητήρια, αλλά από 'κει και πέρα δεν ασχολήθηκε με την περιοχή. Εμάς μάλιστα, θα έλεγα, ότι ο Δήμος μας αντιμετωπίζει αρνητικά γιατί όταν ζητήσαμε, όπως όλοι οι κάτοικοι της περιοχής, δυο θέσεις πάρκινγκ για το ξενοδοχείο, απορρίφθηκε το αίτημά μας, χωρίς μάλιστα να μας δώσουν και κάποια λογική εξήγηση.

Στην πόλη αναγνωρίζεται αυτή σας η προσπάθεια;

Απ' τους γείτονες μας δεν έχουμε κανένα παράπονο. Αναγνωρίζουν και εκτιμούν ό,τι κάνουμε.

Γνωρίζετε κάποια στοιχεία για την ιστορία του "Κόκκινου Σπιτιού";

Στο σπίτι αυτό, μας λέει ο Χρήστος, κατοικούσε μία εύπορη οικογένεια Εβραίων που αναγκάστηκε να το εγκαταλείψει στην περίοδο της γερμανικής κατοχής. Μετά τον πόλεμο, γύρω στο 1952, αγόρασε το σπίτι η οικογένεια Σελεπέση κι από τους κληρονόμους της αγοράσαμε τ' 1997 το σπίτι, που ήταν χαρακτηρισμένο σαν διατηρητέο. Απ' ό,τι μου ανέφερε ο αρχιτέκτονας Τέλης Σιδηρόπουλος που έκανε την αρχιτεκτονική μελέτη του σπιτιού, αυτή υποβλήθηκε στις Βρυξέλλες και εξασφαλίστηκε να κεφάλαια για την αναπαλαίωση αρκετών σπιτιών της περιοχής απ' τη δημοτική εταιρεία "Ηφαιστος" επί δημαρχίας Χασιώτη.

Έχετε σχέσεις με άλλους που αναπαλαιώνουν ή θέλουν να συντηρήσουν παλιά κτίσματα;

Η αλήθεια είναι ότι δύσκολα θα βρεις κι άλλους τρελούς να κάνουν το ίδιο πράγμα, μας λέει με έμφαση η Αναστασία. Κάποιοι που ξεκίνησαν και πήραν παλιά σπίτια, βασανίστηκαν πολύ μέχρι να τα τελειώσουν κι άλλοι είναι ζήτημα αν τα κατάφεραν. Και σε φίλους που σκέφτονται να πάρουν σπίτι, όταν τους προτείνουμε "γιατί δεν παίρνετε ένα παλιό να το αναπαλαιώσετε", οι περισσότεροι είναι αρνητικοί γιατί σκέφτονται όλη αυτή τη γραφειοκρατία, όλη αυτή τη φασαρία, το χρόνο και το χρήμα, που είναι ισχυρά αντικίνητρα. Έχουμε πολλά παραδείγματα ανθρώπων που πήρανε παλιά σπίτια, ξεκίνησαν την αναπαλαίωση και μείνανε για χρόνια σταματημένα. Άμα δεν έχεις πολύ μεράκι και δεν σ' αρέσει αυτό το πράγμα, δεν το κάνεις! συμπληρώνει ο Χρήστος.

Εσύ Αναστασία, σαν εκπαιδευτικός, μίλησέ μας για τα νυχτερινά σχολεία που διδάσκεις τα τελευταία χρόνια. Είναι ενδιαφέρουσα εμπειρία; Τι θα μπορούσες να μας προτείνεις;

Διδάσκω στα εσπερινά σχολεία της Βέροιας με περισσότερες ώρες στο Έσπερινο Γυμνάσιο. Ένα σχολείο με ιδιαιτερότητες και έντονο κοινωνικό ρόλο. Πήρα πολλά και έμαθα πολλά απ' αυτό το σχολείο. Κυρίως να συμπονώ τα παιδιά και να μην τα κρίνω αυστηρά. Και το λέω εγώ μια μητέρα 5 παιδιών. Θα έπρεπε όλοι οι εκπαιδευτικοί να έκαναν μια μικρή θητεία σε τέτοια σχολεία. Είναι σχολείο και για μας. Τα παιδιά μας έχουν δικαίωμα στη χαρά. Με μια ύλη όμως ασήκωτη στην πλάτη τους, δυστυχώς δεν υπάρχει χρόνος για χαρά στο σχολείο και τι κρίμα, ούτε στο σπίτι.

Στην Βέροια μεγαλώνω τα δικά μου παιδιά αλλά ζω τόσα χρόνια και τους μαθητές μου. Ζω τις αγωνίες και τους προβληματισμούς τους. Οραματίζομαι μια πόλη που θα δίνει χαρά στα παιδιά, προοπτική στους νέους μας και ευζωία σε όλους τους πολίτες.

Θέλετε να πείτε κάτι στους συμπολίτες μας ή στις αρχές του τόπου;

Εγώ προσωπικά, μας εξομολογείται ο Χρήστος, θέλω να συμβάλλω ώστε η Βέροια να γίνει διεθνής πόλος έλξης τουριστών, όχι μόνο Ελλήνων αλλά και ξένων. Η Βεργίνα, το Βήμα του Απ. Παύλου, η Σουμελά, η Συναγωγή, - που ίσως να είναι μια απ' τις παλαιότερες στην Ευρώπη, - έχουμε την τύχη να έχουμε τόσα ενδιαφέροντα μέρη εδώ...

Και τις εκκλησίες! συμπληρώνει η Αναστασία. Να γίνει ένα "βυζαντινό μονοπάτι" ώστε με κατάλληλη υποστήριξη και προσωπικό να ξεναγούνται οι επισκέπτες και να γνωρίσουν τις παλιές βυζαντινές και μεταβυζαντινές εκκλησίες.

Στην πλατεία Ωρολογίου, ξαναπαίρνει το λόγο ο Χρήστος, που μάλιστα μετά την ανάπασή της τιμητοποιήθηκε, θα μπορούσε να γίνει ένα πάρκο για σκέιτμπορντ και ποδήλατα. Κι η πλατεία θα ζωντανέψει αλλά και παιδιά ηλικίας 10-14 ετών να έχουν ένα μέρος να αθληθούν, να ψυχαγωγηθούν και να χαρούν. Τα παιδιά αυτής της ηλικίας δεν έχουν πού να πάνε. Στο πάρκο της Ελιάς θα μπορούσαν να μπουν ξύλινα τραπέζια με πάγκους για παιχνίδια σκάκι. Το είδα

Η Ζωή και η Δανάη-Ελισάβετ, τα δυο χαριτωμένα μικρά ζιζάνια της οικογένειας Σιουκιούργλου.

στο Ρέθυμνο και το Ζήλεμα. Τόσο απλό αλλά κι τόσο ψυχαγωγικό...

Προοπτική στους νέους μας θα έδινε μία Γεωργοκτηνοτροφική Σχολή υψηλού επιπέδου, όπου οι μαθητές μετά το Γυμνάσιο θα μπορούσαν να αποκτήσουν γνώσεις και δεξιότητες που αφορούν τη γεωργία ή την κτηνοτροφία. Να γίνονται αγροτικά συνέδρια, ημερίδες, ενημερώσεις για νέες καλλιέργειες αλλά και βιολογική γεωργία και κτηνοτροφία.

Μία σχολή που θα μπορούσε να γίνει πόλος έλξης μαθητών κι από άλλους νομούς. Οι εγκαταστάσεις της πανεπιστημιακής σχολής στις Βαρβάρες είναι κατά την γνώμη μου κατάλληλος χώρος να την φιλοξενήσει. Υπάρχει και κτίριο αλλά και μεγάλη έκταση για καλλιέργειες. Είμαστε νομός γεωργοκτηνοτροφικός και πρέπει να το εκμεταλλευτούμε.

Πιστεύω, συνεχίζει, ότι πρέπει η προσπάθεια να ξεκινήσει απ' το Δήμο κι αυτός να οργανώσει τη μητρόπολη, την αρχαιολογία κι όποιον άλλο μπορεί να προσφέρει. Γιατί να μην εκμεταλλευτούμε τις ιδέες τόσων σημαντικών ανθρώπων που διαθέτουν η πόλη για να αναδείξουμε τον τόπο μας; Ο μητροπολίτης μας είναι φοβερά δραστήριος, έχουμε το Βαρλάμη που το μυαλό του γεννάει πολλές ιδέες, είναι η κ. Κοτταρίδη στην αρχαιολογία με την αναπαλαίωση της παλιάς Μητρόπολης και τόσων άλλων διατηρητέων στην Βέροια.

Ο Χρήστος και η Αναστασία με Mercedes του '67 στο Ράλι Αντίκα του Ολύμπου. Λάρισα 2013.

Είναι ενδιαφέρουσα η ιδέα του κ. Βαρλάμη να δώσει το λόγο στους ανθρώπους της πόλης;

Είναι μια πολύ έξυπνη ιδέα, απαντάει ο Χρήστος, γιατί δίνεται η δυνατότητα σε ανθρώπους και οικογένειες της πόλης να παρουσιάσουν και να αναδείξουν τα θετικά στοιχεία τους που μπορεί να γίνουν παράδειγμα και για άλλους. Είναι ένας πρακτικός τρόπος να καλλιεργήσουμε, εμείς οι Βεροιώτες, το αίσθημα της κοινότητας μας.

Θα είχε μεγάλο ενδιαφέρον αυτός ο κύκλος παρουσιάσεων να κλείσει με μια συνέντευξη του ίδιου του κ. Βαρλάμη, για να τον γνωρίσουμε καλύτερα κι εμείς οι νεώτεροι, συμπληρώνει η Αναστασία και μας προσκαλεί στο Κόκκινο Σπίτι να δούμε τον χώρο από μέσα και να αισθανθούμε την αύρα της περιοχής, ξεπροβοδίζοντάς μας με χαμόγελο στο τέλος της συζήτησής μας.

Π. Τροχόπουλος, Ιωαν. Γιάνναρης, Αστ. Νένος

Στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας παρουσιάζουμε την οικογένεια του καθηγητή Στάθη Μιζαντίδη και της Δήμητρας Σέπκα-Μιζαντίδη

του καθηγητή Στάθη Μιζαντίδη και της Δήμητρας Σέπκα-Μιζαντίδη

κία μας, αλλά λόγω της μεγάλης καθυστέρησης των διαδικασιών για την άδεια, αναγκάστηκε να βρω άλλο σπίτι, αυτό που μένουμε σήμερα, που γι' αυτό ήταν σχετικά πιο απλή η έκδοση της άδειας.

Απ' την οικονομική άποψη είναι δύσκολο το τόλμημα να αναπαλαιώσει κανείς ένα σπίτι;

Δεν το συζητώ. Εμπλέκεσαι μ' ένα σωρό υπηρεσίες και πρέπει να πάρεις πάρα πολλές εγκρίσεις. Όλα αυτά απαιτούν και χρόνο και χρήμα και προπαντός τεράστια υπομονή.

Με άλλους ανθρώπους που μένουν εδώ στη γειτονιά έχετε σχέσεις;

Όχι κάτι το ιδιαίτερο, μας απαντά ο Χρήστος. Ο ρυθμός της ζωής μας σήμερα είναι πολύ διαφορετικός απ' ό,τι στο παρελθόν. Εμένα αυτό που με λυπεί εδώ στη γειτονιά μας είναι που δεν λειτουργεί άλλο πια η Παναγία η Γοργή που είναι απέναντι. Λειτουργούσε κάθε Δευτέρα αλλά σταμάτησε όταν αποφάσισαν να την επισκευάσουν. Διόρθωσαν τη στέγη, αλλά το εσωτερικό της έμεινε μισοτελειωμένο, πιθανώς από έλλειψη κονδυλίων και την άφησαν έτσι. Κάθε Δευτέρα χτυπούσε η καμπάνα, λειτουργούσε ο παπάς απ' την Κυριώτισσα, ο Σωφρόνιος, εργόταν κόσμος, ήταν μια ζωντανή εκκλησία, ήταν κάτι όμορφο.

Πώς είναι η εργασία στο ξενοδοχείο; Οι άνθρωποι που έρχονται τι σας λένε; Ρωτούμε τη Βέρα, τη μεγαλύτερη κόρη της οικογένειας.

Έχει ενδιαφέρον γιατί δίνει τη δυνατότητα να συναναστρέφεται με κόσμο, να μαθαίνεις καινούργια πράγματα, να κάνεις γνωριμιές... Σ' αυτό συμβάλλει κι ο χώρος που είναι όμορφος, όπως κι όλη η ατμόσφαιρα της συνοικίας κι έτσι όλα γίνονται ευχάριστα.

Ήρθαν ένα ζευγάρι ποδηλάτες κι έκαναν εδώ στάση στο ξενοδοχείο. Ξεκίνησαν με το ποδή-

Ο Χρήστος Σιουκιούργλου (κάτω δεξιά στη φωτογραφία) με το συγκρότημα της Βούλας Χατζίκου στην πλατεία Δικαστηρίων το 1966.